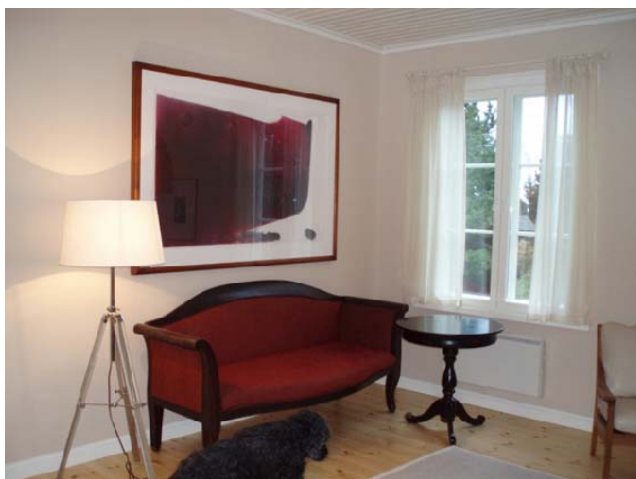

LAAKKOSTEN SUKUVIESTI

Kevät 2012, (numero 40)

30.5.2012

Riitta Kajatkari

Hyvää tulevaa kesää!

Nähdään sukujuhlissa Mikkelissä!

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus	1
Adam	2
Heikin tarina	3
Irja Laakkonen 75v	3
Viljo Aalto	4
Sukutapaaminen 2012	6
Toimintakertomus	7

Työ tekijänsä kiittää

Lehdessä on kirjoitus Adam Laakkosesta, joka muutti Maaningalta Haapasaareen. Hän oli ammatiltaan puuseppämestari. Adam teki moniin saaren taloihin huonekalut. Joissakin huonekaluissa on signeeraus ja lukee vaikkapa: "Tämän kaapin teki Adam Laakkonen, ulosoppinut puuseppämestari. Tänä kesänä tuli huonosti kalaa." Huonekalut ovat edelleenkin käyttökelpoisia ja kauniita sata vuotta myöhemmin. Yksi Adamin tekemistä sohvista oli kärsinyt Laakkosen talon pommituksen ja siirretty aittaan. Siellä vuosikymmeniä oltuaan, sohva määrättiin kannettavaksi Laakkosten juhannuskokkoon. Äitini Toini huomasi sen ja määräsi uuden komennon: "Sohva pois juhannuskokosta." Ja niin lasten muodostama värikäs delegaatio kantoi sohvan kesämökillemme, missä äiti kunnosti sitä. Sohva meni sittemmin veljelleni. Nyt se on veljenpojan Pertun kotona Helsingissä.

Toisen samantapaisen sohvan sain myös minä ostettua Haapasaaren erästä vanhasta talosta. Sohva kävi Kotkassa uudel-

leen verhoiltavana ja vein sen uuteen paikkaan Haapasaareen. Kun ensimmäiset vieraat, naapurit, tulivat katsomaan uutuutta, he kokeilivat sohvaa ja sanoivat: "Jokaisessa talossa pitäisi olla jokin tällainen huonekalu." Myös portugalin vesikoiraani mieltyi sohvaan; sen päältä näkee hyvin ulos ikkunasta. Vanha sohva tuo "henkeä" uuteen rakennukseen.

Tästä voi oppia, että Adamin taidolla tehdyt huonekalut ovat ansainneet paikkansa pitkän ajan kuluessakin. Työn tekijä ei välttämättä tiedä työtä tehdessään, ketkä kaikki ajan kuluessa voivat iloita työn tuloksista. Siksi kannattaa tehdä työ hyvin ja nauttia työn ilosta. Mitä muuta voidaan oppia vanhoilta sukupolvilta? Monipuolisuus oli ainakin ominaista entisajan ihmisille. Adamkin toimi oman työn ohella Suomen vanhimman osuuskaupan asioissa, osallistui kansakoulun rakentamiseen, teetti purjealuksen, kalasti, kirjoitti kalastuksesta lehteen, harrasti musiikkia ynnä muuta. Toimeen tarttuminen tekee elämästä rikkaamman.

Adam

Kirjoitettiin vuosi 1868. Silloin lähti Maaningan Halolan kylän Pietari Laakkosen mökin II-vuotias pojannalliainen, Aatami, vanhemman veljensä Juhon kutsusta Viipuriin. Juho-veli oli jo aikaisemmin siirtynyt sinne ja työskenteli kisällinä eräässä puusepänerästä. Tänne joutui nuori

Aatami-poikanenkin oppipojaksi veljensä silmälläpidon alaisena. Poikanen varttui. Oppiaika kului hiljalleen. Vapaa-aikojaan ei hän suinkaan saanut laiskana jouten olla, siitä piti Juho-veikko ankaran komennon. Piti mennä iltakouluun, jossa sai oppia kirjoitusta, laskentaa ym. hyödyllisiä asioita, joita tulevassa ammatissa tarvittiin. Vielä toimitti veli hänet Vapaaseen palokuntaankin, jossa sai oppia voimistelua, uintia ym. senaikaista urheiluharrastusta. Ennen oppiajan päättymistä Juho-veikko kuitenkin kuoli ja Aatu-pojan otti hoiviinsa Juhon morsian, joka pitikin hänestä hyvää huolta ja jonka luona hän sitten asui koko oppiaikansa kisälliksi pääsyyn asti. Hän olisi nyt voinut jäädä kisällinä oppipaikkaansa työhön, jos halusi, mutta mieli paloi muualle.

Haapasaareen

Liekö ollut verenveto vaiko kohtalo, joka pakotti hänet lähtemään Viipurista, ja niin lähti poika 18-vuotiaana uutta taivalta kulkemahan, elon polun etsintään. Matka vei hänet Kotkaan, josta edelleen Haapasaareen, 25 kilometrin päähän mantereen rannasta, keskelle Suomenlahtea melkein, ja tänne hän ankkuroikin elämänsä purren lopullisesti. Täällä hän tapasi sen, jota hän ajatuksissaan, tietoisesti tietämättään kaipasi, tapasi tytön, tulevan elämänkumppaninsa, joka sitoi hänet iäkseen saarelle merelliselle. Tämä tyttönen oli kaunis solakka saaren neito Anna Sofia Tuomaan tytär Pohjolan sukua. Nuoret tapasivat toisensa, tutustuivat ja siitä se rakkaus alkoi ja jatkui. Heidät vihittiin avioliittoon 1876. Aatu oli silloin 19 ja Anna 20 vuoden ikäinen.

On muutoin ihmeellistä tämä ihmisen elämä, jos sen kulkua tarkkaillen seuraa. Sanotaan, että ihmisellä on vapaa tahto, mutta useimmissa tapauksissa sitä ei ole, ainakin tässä tapauksessa voi selvästi huomata näkymättömän ohjaavan käden,

joka ihmisen itse voimatta siihen puuttua tai tajunnallisesti määrätä, vie hänet sille paikalle elämässä, jossa hänen on elämäntehtävänsä täytettävä. Sanottakoon sitä jumalan johdatukseksi, kohtaloksi tai Karmaksi, mutta merkillinen se voima joka tapauksessa oli, joka johti pienen maalaispojan kaukaa Savon sydänmailta pienelle meren saarelle.

Mutta kai heillä oli joiltakin aikaisemmilta ajoilta "vanhoja kalavelkoja" maksamatta, koska Aatamin täytyi tulla niitä velkomaan. Ja niinpä he alkoivat yhdessä rinnakkain käydä elämäntutustumaa kasvattamalla ja jalostamalla sekä omaa luonnetaan että toinen toisiaan ja siinäpä sitä työtä olikin, muun työn ohella, yhden elämän ajaksi. Luonteeltaan Aatami oli tulinen, äkkipikainen, helposti suuttuva, mutta läpeensä rehellinen, omanarvon tunteva, tiedonhaluinen ja eteenpäin pyrkivä luonne. Anna Sofia taas hillitty ja maltillinen. Hänellä oli sydämen hienouttaja monasti hän sai muutamalla sanalla kiivastuneen pippuripussinsa talttumaan. Pohjimmiltaan molemmat olivat syvästi uskonnollisia ja kuuluivat myöhemmin jäseninä Luth. evankeliumiyhdistykseen.

HEIKIN TARINA

Ilmo Laakkonen s.11.4.1931 Seinäjoella

Isäni Hannes Laakkonen s.1901 Maaningalla tuli mielisairaanhoidajaksi Seinäjoen piirisairaalaan 1920-luvun lopulla. Hän meni naimisiin samassa sairaalassa työskentelevän sairaanhoitaja Helmi Vuorisen kanssa.

Talvisodan syttyessä 30.11.1939 äitini odotti neljättä lastaan. Lähes jokapäiväisten ilmahälytysten takia lähdimme sotaa pakoon Kurikkaan, jossa äitini siskonmies toimi Osuuskaupan hoitajana. Tammi-kuun puolella välissä synnyttämisen aika lähestyi. Kurikassa ei ollut synnytyslaitosta, joten äiti vietiin Kauhajoelle laitokselle. Siellä hän kauhukseen sai kuulla, että Suomen eduskunta työskenteli naapurirakennuksessa Kauhajoen yhteislyseon voimistelusalissa. Eduskunta oli Helsingin pommituksia paossa 1.12.1939- 12.2.1940. Veljeni oli vasta parin tunnin ikäinen 18.1.1940, kun hälytys tuli, jolloin pikkulotat

kantoivat vauvat laitoksen kellariin väestönsuojaan. Kasteessa veljeni sai nimekseen Heikki, sodan alkupäivinä kaatuneen ja kentälle jääneen Maaningalla syntyneen Heikki Laakkosen s.1.8.1904 muistoksi.

Kului 68 vuotta: Vuonna 2008 Kauhajoen koulutuskeskuksessa, aivan Heikin syntymäpaikan naapurissa, opiskelijapoika ampui yhdeksän koulutoveriaan, opettajansa ja itsensä. Tätä tragediaa ei veljeni ollut enää tiedostamassa. Hän kuoli vakavan taudin murtamana 2003 Espoon Tapiolassa. Heikki teki elämäntyönsä Alkon myymäläpäällikkönä Helsingissä

IRJA LAKKONEN 75 VUOTTA

Taas kerran tuli todistettua että ei koskaan kannata sanoa ei koskaan. Viisi vuotta sitten sanoi Irja että ei järjestä enää syntymäpäiviään. Niin vain mieli muuttui ja 7.4. 12 klo 14 n. Seitsemänkymmentä henkilöä sukulaisia, ystäviä ja tuttavuuksia kokoontuivat Siilinjärven keskustassa olevaan Ravintola Old Foxiin.

Maljan kohotuksen ja paljon onnea laulun myötä siirryimme ruokailemaan.

Ohjelmaankin oli järjestetty: Sankarin toiveen mukaan harrastajat soittivat kultaisen nuoruuden ja Kikan (nuorin tytär)aviomies Markku tanssitti sankaria . Toiselle valssille Irja sai kavaljeerikseen ystävänsä.

Pääsiäisen kunniaksi Irja halusi järjestää arvonnassa jossa palkintona oli lasinen kukko täynnä suklaamunia. Päivänsankari toimi onnettarena niin kuin muissakin kilpailuissa ja tehtävissä missä tuli useampi oikea vastaus.

Tietokilpailu pidettiin myös. Kysymykset risteilivät Irjan lempiväristä, entisestä ja nykyisestä kodista, kengän numeroon sekä milloin oli oikea syntymäpäivä päättyen kysymykseen ; mikä on pääsiäislaulantain nimi.

Irjan ystävä harrastaa tanssia ja sitä kautta tanssiryhmä Senttarit olivat lupautuneet esittämään neljä tanssia. Vauhdikasta menoa.

Tietenkin nautimme maukasta kakkua ja pikkuleipiä kahvin kera.

Sankari kukkineen

Aurinkoinen päivä kääntyi iltaan kun vieraat pikkuhiljaa lähtivät jatkamaan pääsiäisen viettoa.

Irjan ensimmäinen lapsenlapsi Ilona

Onnetar työssään

Merikapteeni Viljo Aallon sukujuuret Savossa

Aune Räsänen

Merikapteeni Viljo Kalervo Aalto (26.5.1907-22.3.2006) syntyi Helsingissä kolmelapsiseen Richard ja Helena (os. Laakkonen) Aallon perheeseen. Viljo oli lapsista vanhin,

nuorempi veli Armas Olavi syntyi vuoden myöhemmin ja siten 1920 sisar Eila Margit Helena. Viljo kävi keskikoulun Norssissa ja lähti merille 1925 purjekoululaivalla Favell. Hän suoritti yliperämiehen tutkinnon 1931 ja merikapteenin tutkinnon 1933, molemmat Turussa. Joulukuussa 1937 hän astui merenkulkuhallituksen palvelukseen aloittaen perämiehenä Tarmossa. Tammikuussa 1940 hänet määrättiin Murtajan päälliköksi Virolahdella 1902 syntyneen kapteeni Yrjö Malmilalle.

Murtajan päällikkönä oli nyt merikapteeni Viljo Aalto, Grönlannin jäätiköt kolonnut navigatööri. Hän olisi voinut antaa neuvoja hylkeenpyynnissä erikoistuneille ja innokkaille kapteeneille Yrjö Malmille ja Selim Eklundille. Viljo Aalto oli 1932 palvellut perämiehenä suomalaisella hylkeenpyyntialuksella Ukko Pekka. Pohjoiselle Atlantille suunnatulla retkellä aluksen väki oli saanut saaliikseen peräti 2.200 hyljettä. 1940-luvulla hylkeitä pidettiin tuhoeläiminä, joista maksettiin tapporahaa. Mutta hylkeistä otettiin talteen monenlaista hyvää ja arvokasta. Niiden rasva keitettiin saippuaksi tai sekoitettiin ulkomaalin joukkoon. Tällöin maalista tuli erinomaisen säänkestävää. Viiksikarvoista tehtiin myös koristeita naisten hattuihin. Nahka kelpasi moneen tarkoitukseen. Yrjö Malmilla oli kuuluisat hylkeennahkaiset rukkaset, jotka Tarmon toiminnasta juttuja julkaiseva lehdistö teki tunnetuksi. Monet jäänmurtajamiehet - varsinkin saaristosta kotoisin olevat - pitivät myös hylkeenlihasta. Hylkeiden kuonot otettiin talteen. Ne tarvittiin tapporahaa haattaessa.

Syksyllä 1941 Viljo Aalto siirtyi Murtajalta tarkastusaluksille. Hänen tilalleen Murtajan päälliköksi määrättiin Sisun

perämies, merikapteeni

Anterus Seppänen. Tämä oli syntynyt 1886 Säämingissä ja aloittanut merimiesuransa 1901 koneenkäyttäjänä Saimaan höyrypurrella. Anterus Seppänen - joka useimmiten kirjoitti nimensä muotoon Antti Seppänen - palveli vuoteen 1907 asti höyrypursien masinistina ja talvet viilarina Savonlinnan konepajalla. Hän suoritti laivanpäällikön ja koneen ja kattilan katsastajan tutkinnot Savonlinnassa. Viljo Aalto ehti palvella päällikkönä jokaisella sotien jälkeen jäljellä olevalla höyryjäänmurtajalla aina vuoteen 1956, jolloin hänet nimitettiin Sisun päälliköksi. Sisun päällikkönä vuoden 1940 alusta oli ollut Viljo Aallon nuorempi veli Armas Olavi Aalto (1.8.1908-13.8.1975). Armas Aalto suoritti yliperämiehen tutkinnon 1930 Turussa ja purjehti sen jälkeen perämiehenä konsuli Elfvingin kalastusaluksilla Pohjois-Atlantilla ja Suomen Höyrylaiva Oy:n talvilaivoilla. Keväällä 1936 hän valmistui merikapteeniksi Turussa ja syksyllä 1936 hän tuli merenkulkulaitoksen palvelukseen aloittaen perämiehenä Voimassa. Vuoden 1940 alussa hänet määrättiin Niemelän jälkeen Sisun päälliköksi, jossa virassa hän palveli aina vuoteen 1956. Sen jälkeen hän toimi uusien jäänmurtajien rakennusvalvojana ja vuodesta 1964 jäänmurtajien toimintaa johtavan liikennetöimiston päällikkönä.

Kapteeni Aallon haastattelu radiossa 1966,

http://yle.fi/elavaarkisto/artikkelit/ihmisia_maaliskuussa_1966

Pula-ajan kourissa

Sodan jälkeiset talvet olivat Suomen jäänmurtajatoiminnalle raskasta aikaa. Yli-ikäisen höyrykaluston lisäksi talviliikenteen ylläpitämiseen oli käytettävissä ainoastaan yksi ajanmukainen murtaja, dieselkäyttöinen sodan kolhima Sisun. Se oli kyllä ketterä ja kätevä, mutta liian kevyt. Parhaat höyryjäänmurtajat Sampo ja Tarmo olivat ainoastaan 13-14 metriä leveitä. Tämä ei riittänyt, kun Suomeen alkoi liikennöidä 6.000-8.000 dwt aluksia, joiden leveys oli 15-17 metriä. Murtajien riittämätön leveys ja heikko konetehto aiheuttivat usein vaaratilanteita, etenkin kun jouduttiin avustamaan isoja tankkialuksia. Avustettavien joukossa oli myös run-

saasti vanhoja jäävahvistamattomia aluksia, sillä kaikki mahdollinen pinnalla pysyvä kalusto oli työllistetty. Helsingin talviliikenteelle tuotti lisäksi haittaa venäläisille vuokrattu Porkkalan alue. Se katkaisi länteen johtavan suojaisan saaristoväylän ja Sommarön kautta avomerelle johtavan väylän. Vuonna 1946 perustettiin toimikunta, joka alkoi itsensä K. Albin Johanssonin asiantuntemusta hyödyntäen suunnitella menetety Jääkarhun korvaavaa dieselkäyttöistä avomerijäänmurtajaa. Varoja aluksen rakennuttamiseen ei kuitenkaan liennyt vielä muutama vuoteen. Toivottiin vain leutoja talvia jatkossa.

Jäänmurtajille elintärkeästä kivihiilestäkin oli huutava pula. Merenkulkulaitoksen omat hiilitarhat eteläisissä satamissa olivat hupenneet lähes tyhjiin. Vaasan ja Rauman varastoissa oli vielä muutama sata tonnia. Niistä siirrettiin rautateitse hiiliä Turkuun, missä puute oli pahin. Saaristomerellä toimivia Murtajaa ja Apua oli pakko ryhtyä lämmittämään myös puilla. Niinpä Apu poltti talvien 1945-47 aikana lähes 1.300 kuutiometriä halkoja kansanhuollon myöntämien 4.000 hiilitonnin jatkeeksi. 1940-luvun jälkipuoliskon vilkasliikenteisinä talvina Suomen valtion kovia kokenut jäänmurtajalaivasto yltyi moniin kunnioitettaviin suorituksiin. Joskus niiden toiminta oli lähes moraalista laatua. Talvella 1946 Tarmolle sattui erikoislaatuinen haaveri, joka johtui sota-ajan ankarista rasituksista ja säännöllisen telakointien laiminlyömisestä. Maaliskuun 7. päivänä, juuri kun oltiin sivuuttamassa Lohmin luotsipaikkaa Saaristomerellä, Tarmon perä alkoi tärinästä omittuisesti ja alus lakkasi tottelemasta ruoria. Lähemmin tutkittaessa havaittiin, että koko perävannas oli irronnut ja kadonnut. Kapteeni Malmi lähti kuljettamaan alustaan kohti Helsinkiä ja Hietalahden telakkaa. Matkaa oli 150 meripeninkulmaa ja laivasta puuttui peräsin. Molempia potkureita käyttämällä hän kykeni kuitenkin ohjaamaan Tarmon Helsinkiin, toipa hän sen sisälle telakkaankin taitavin piruetein ja ilman hinaajaa. Se oli osaamista kylmässä.

Tarmon aktiivipalvelu jatkui vielä vuosia. 1960 juhannuksena olimme tulevan mieheni Jarmo Räsäsen kanssa menneet kihloihin ja vierailimme marraskuussa Helsingissä. Me tapasimme sukulaisemme Viljo ja Armas Aallon puolisoineen Armas Aallon kodissa. Ystävällisesti he halusivat esitellä meille uuden dieselsähköisen avomerijäänmurtaajan, jolle oli annettu nimeksi Tarmo. Niinpä ajoimme Helsingin läpi kolmen auton letkassa. Meille Suvasveden vesiliikenteeseen tottuneille uudenikäisen murtaajan valmistus, voima ja tehokkuus oli ihmeittä. Vanhalle Tarmolle oli annettu uusi nimi Apu ja se luovutettiin kahdeksi purjehduskaudeksi merivoimien käyttöön. Laajan peruskorjauksen jälkeen kulttuuriministeri Tytti Isohookana-Asunmaa vihki Tarmon museotalukseksi 21.5.1992, jonka jälkeen merenkulkuhallitus luovutti aluksen museovirastolle. Olemme Jarmon kanssa käyneet myös Kotkan Merimuseossa kesällä 2009 katsomassa kunnostettua vanhaa Tarmoa, jossa se on kunniasatamassa nähtävänä. Hai-

kein mielin, mutta kiitollisina, muistelimme edesmenneitä, pitkän päivätyön tehneitä päälliköitä Viljo ja Armas Aalto.

Sukulaisvierailuja Vehmersalmelle

Viljo ja Armas Aallon sukujuuret ovat Savossa Riistaveden Ryönällä, joka on Laakkosten suvun alkukoti. Heidän äitinsä Helena Laakkonen (1879-1961) lähti Ryönältä Tuusniemelle ja sieltä edelleen Helsinkiin. Hän avioitui ylikonstaapeli Richard Aallon (1875-1947) kanssa ja heille syntyi kolme lasta. Richard Aalto oli syntynyt Hausjärvellä ja hän toimi Helsingin poliisipäällikkönä kieltoain aikaan 1930-luvulla. Perhe ei unohtanut savolaisia juuriaan, vaan he lähettivät pojat kesää viettämään enonsa Juho Laakkosen maatilalle Vehmersalmen Mustinlahden Hiukastenjärven Laakkolaan, joka on minunkin syntymäkotini. Pojat tekivät maatilalla pieniä askareita ja kalastivat yhdessä serkkujensa Kallen ja Pellervon kanssa. Suvun piirissä kerrotaan, kuinka Viljo Aalto keskenkasvuisena joutui lapsenlikaksi pienelle Hanna-tytölle. Näin Laakkolan perheen muu väki pääsi päiväksi heinäniitylle. Lapsenlikka Viljo oli suureksi avuksi. Riistaveden Laakkosista minun isäni Kalle Laakkonen kirjoitti 1979 mustaan vahakantaiseen vihkoon. "Isäni isä (Viljo Aallon ukki) oli myös Eerikki niminen, aika kookas, suuryhtinen mies, harvapuheinen, vaatimaton, ahkera mies, kutoi verkkoa puhdetöinä, pikkuinen peltinen saporolamppu valon antajana. Mummon nimi oli Anna, hän oli ollut komenttava tyyppi, yksin miehelleen Eerikille..."

Helsingin sukulaiset saivat myös hääkutsuja Vehmersalmelle. Sisareni Maija Laakkonen avioitui juhannuksena 1958 Matti Turusen kanssa. Litmaniemen Turulassa oli silloin paljon häävieraita ja vihkimisen suoritti kirkkoherra Lauri Kauppinen. Häävieraiden joukossa olivat myös Viljo Aalto, vaimonsa Rakel sekä Armas Aalto ja hänen vaimonsa Maire. Viljo Aallon oma tytär Rauni Marita oli noihin aikoihin avioitunut ja muuttanut Pariisiin puutarhakaupungin osaan. Viimeisen kerran Viljo Aalto vieraili Vehmersalmella heinäkuun 30. p:nä 1995, jolloin meidän talossamme Vuorisalon Hongistossa pidettiin Laakkosten sukukokous. Viljo Aallon vaimo oli jo kuollut, mutta Viljo osallistui sukukokoukseen sisarensa Eila Rautkylän ja tämän perheen kanssa. Sukukokoukseen osallistui 120 suvun jäsentä ja heille talosta oli järjestetty ruokailu ja kahvi. Päivä oli erikoisen kaunis ja lämmin. Vieraat viihtyivät talon pihamaalla, koivujen katveessa, johon oli viety pöytiä ja penkkejä. Viljo Aalto tervetuloitotusten jälkeen kertoili juhlaväelle merimieskokemuksistaan, joista mielenkiintoisin lienee ollut valaanpyynti Grönlannin vesillä.

Tällä kertaa sukkokousta pidetään Mikkelin kaupungissa. Siellä on saman viikon ajan kotiseutu-päivät, joten ohjelmaa on kokouksen jälkeenkin torilla, Kenkäveron kartanolla ym.

Perinteiseen tapaan pidämme myös arpajaiset, joten arpajaisvoittoja toivotaan mukaan.

Sukukokouspaikkana on ravintola Talli, Patteristonkatu 2 Mikkelä. (Kaupungin keskustasta n.1,5 km)

Ohjelma

Klo 11.00 -12.00 Ilmoittautuminen ja alku kahvit

Klo 12.00 Sukukokous, alussa ohjelmaa

Klo 14.00 Lounas ja kahvi

Arpajaiset, valokuvakansioihin tutustumista, vierailu jalkaväkimuseoon ym.

Sukuseuran hallitus on päättänyt osallistua tarjoilun kustannuksiin, aikuisilta hinta on 14 euroa ja 4- 12-vuotiailta lapsilta 7 euroa. **Osallistumismaksu pyydetään maksamaan ti 31.7.12 mennessä sukuseuran tilille 800021-5030554.**

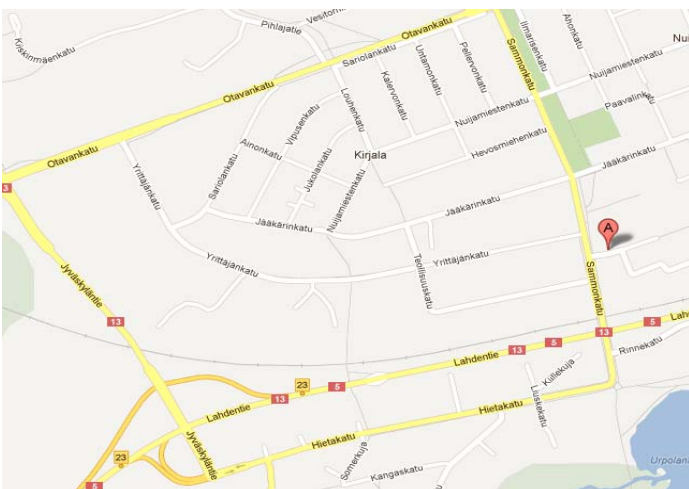
Ilmoittautumiset 25.6. mennessä Marjatta Latvalle puh. 040 4191946 tai sähköpostitse marjatta.latvala@elisanet.fi. Ilmoittautuessa muistettava mainita ruoka-ainerajoitukset.

VUOSIKOKOUS

Aika: 4.8.2012 klo 12.00

Paikka: Ravintola Talli, Mikkelä

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 3 Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin ja kahden pöytäkirjantarkastajan valinta
- 4 Kahden ääntenlaskijan valinta
- 5 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
- 6 Varsinaisten sukukokousten välisen ajan sukuseuran tilinpäätökset, vuosikertomukset ja toiminnantarkastajien lausunnot
- 7 Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
- 8 Toimintasuunnitelman vahvistaminen seuraavalle sukukokousten väliselle kaksi-vuotiskaudelle, jäsenmaksujen määrääminen seuraaville kahdelle kalenterivuodelle ja talousarvion vahvistaminen kahden seuraavan tilikauden muodostamalle jaksolle
- 9 Hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja viiden muun jäsenen valinta
- 10 Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta
- 11 Muut kokouskutsussa mainitut asiat

Osoite:

Patteristonkatu 2

[kartta \(PDF\)](#)

PL 181, 50101 MIKKELI

puh. 0153 557 419

fax 0153 557 410

ravintolatalli@mamk.fi

<http://www.ravintolatalli.fi>

TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 2010 - 2011

Yleistä

Laakkosten sukuseura ry:n toiminnan tarkoituksena on selvittää suvun historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää suvun jäsenten yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Sukuseuran juhlasukukokous pidettiin 19. - 20.6.2010 Maaningalla ja kokoukseen osallistui lähes 50 suvun jäsentä. Sukukokousta keuhuttiin leppoisaksi ja mukavaksi ja osallistujia riitti molemmille päiville. Lämpimät kiitokset järjestäjille, varsinkin Rungon perheen kaikille jäsenille ja Marja Laakkoselle.

Sukuseura lähettää jäsenilleen kaksi kertaa vuodessa sukutiedotteen, johon sukuseuran jäsenet voivat lähettää perheisiin liittyviä kuvia, kertomuksia ja tietoja sukuun liittyvistä tapahtumista.

Hallinto

Sukuseuran hallituksen puheenjohtajana on toiminut Riitta Kajatkari, varapuheenjohtajana Antti Laakkonen, sihteerinä Marjatta Latvala ja muina hallituksen jäseninä Tuula Jäättelä, Risto Kangas, Eino Laakkonen ja Marjo Runko. Hallituksen ulkopuolelta rahastonhoitajan on toiminut Merja Kaartinaho, tiedottajana Matti Jyllilä ja sukututkimusta tehnyt Pekka Laakkonen.

Hallitus on kokoontunut vuoden aikana 3 kertaa, 26.3.10 Kotkassa, 20.6.10 Maaningalla ja 2.10.10 Kotkassa.

Jäsenistö

Jäsenmäärä on ollut vuoden lopussa 163, mutta jäsenmaksunsa maksaneita 94 henkilöä.

Jäsenmaksu on pysynyt samansuuruisena usean vuoden ajan, 10 euroa varsinaisilta jäseniltä ja 5 euroa puolisolta ja alle 18- vuotiailta lapsilta.

Myyntimateriaali

Materiaali on varastossa vähentynyt, sukukirjoja, pöytävaakunoita, avaimenperiä ym. on jäljellä jonkin verran. Sukuseuran postimerkkejä toimitetaan tilausten mukaan. Antti Laakkonen on huolehtinut materiaalin varastoinnista ja myynnistä.

Muu toiminta

Sukuseuran kotisivut www.laakkoset.org ovat olleet käytössä ja niitä on Matti Jyllilä pitänyt ajan tasalla.

Vuoden 2011 osalta muutoksia on tullut lähinnä jäsenmäärän osalta. Vuoden 2011 lopussa jäsenmaksunsa maksaneita oli n. 100.

Hallitus on hoitanut välivuonna sukuseuran käytännön asioita ja on kokoontunut kaksi kertaa, 26.3.11 Tampereella ja 8.10.11 Kotkassa.

Hallituksessa on keskusteltu miten sukuseurasta saataisiin vetovoimaisempi ja mistä löytyisi jäseniä kiinnostavaa myyntimateriaalia talouden edistämiseksi.

Syntyneitä

Syntynyt 28.11.11 ILONA ANNIKKI TISSARI

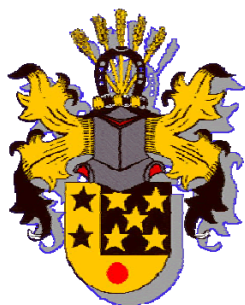
Vanhemmat Maria Seppänen ja Sauli Tissari Hollola, Isovanhemmat Maija(os. Laakkonen) ja Markku Tissari Hollola, isomummu Irja Laakkonen Siilinjärvi

Laakkosten sukuseura

Marjatta Latvala
Pikontie 8
73500 Juankoski

Puh: 040-4191946
Sähköposti: sihteeri@laakkoset.org

Sukuseuran hallitus 2010–12

Puheenjohtaja: **Riitta Kajatkari**
sähköposti: puheenjohtaja@laakkoset.org
Keskuskatu 7, 48100 KOTKA
puh. 0400-838 173

Varapj: **Antti Laakkonen**
Myntis, 02570 SIUNTIO
Puh: 0400-764650
sähköposti: [antti.laakkonen\(at\)lohja.fi](mailto:antti.laakkonen(at)lohja.fi)

Jäsenet: **Tuula Jäättelä**
Kokonkatu 30, 33560 Tampere
[tuula.jaattela\(at\)hotmail.com](mailto:tuula.jaattela(at)hotmail.com)
Eino Laakkonen
Tempelikatu 6 C 36, 00100 HELSINKI
puh. 0400-444368
[eino.laakkonen\(at\)welho.com](mailto:eino.laakkonen(at)welho.com)

Risto Kangas
Laitakatu 27, 48600 KOTKA
Puh: 0400-459 334
sähköposti: [risto.kangas\(at\)kymp.net](mailto:risto.kangas(at)kymp.net)

Marjo Runko
Kalastajantie 16 A 5, 71800 SIILINJÄRVI
sähköposti: [maheru\(at\)hotmail.fi](mailto:maheru(at)hotmail.fi)

Sihteeri **Marjatta Latvala**
Pikontie 18, 73500 Juankoski
Puh: 017-612 171 tai 040-4191946
sähköposti: [sihteeri\(at\)laakkoset.org](mailto:sihteeri(at)laakkoset.org)

Hallituksen ulkopuolelta

Rahastonhoitaja: **Merja Kaartinaho**
Haapatie 14, 00780 Helsinki
puh. 09-385 9759
sähköposti: merja.kaartinaho@luukku.com

Tutkimus: **Pekka Laakkonen**
Jussilankatu12 C 32, 05880 Hyvinkää
puh.09-273 1243, 050 64470
sähköposti: [tutkimus\(at\)laakkoset.org](mailto:tutkimus(at)laakkoset.org)

Tiedotus: **Matti Jyllilä**
Kiesitie 4 C, 07930 Pernaja
puh. 0400-424295
sähköposti: [matti\(at\)kullo.com](mailto:matti(at)kullo.com)

